

DIUMENGE XIII DURANT L'ANY (B)
Homilia del P. Sergi d'Assís Gelpí, monjo de Montserrat
1 de juliol de 2018
Sa 1, 13-15; 2,23-24 / 2 Co 8,7.9. 13-15 / Mc 5,21-43

Fa mesos em van enviar una foto mentre fèiem la Missa Conventual. Hi apareixíem alguns monjos tal com sortíem en una pantalla de televisió. El curiós és que aquesta pantalla estava en un gimnàs de Barcelona, on tenien posada la Missa de Montserrat. Segur que alguns dels qui ara m'escolteu sou gent que no aneu mai a Missa ni hi aniríeu. Però perquè hi ha algú altre a casa que sí que la segueix, o bé perquè ens heu trobat fent *zàpping*, ara mateix m'esteu sentint. I per això m'agradaria que aquestes paraules, a part de ser pels qui segueixen la Missa, tinguin també algun sentit per vosaltres.

Abans de ser monjo, recordo una noia que valia molt: molt generosa, amb molta empena. Jo li deia que amb tot aquell talent podia fer molt de bé. I ella em contestava: "Sergi, és que no tinc currículum". I jo pensava: "però què vol dir que no té currículum?". I un dia li vaig escriure una història. Eren personatges de l'Evangelí als quals Jesús els mostrava la seva confiança, i ells sempre li deien: "és que no tinc currículum". Al final del relat, Jesús es posava a plorar i deia: "Tots em diuen que no tenen currículum. Però si jo he vingut precisament pels que no tenen currículum!".

Aquest seria el cas dels 2 personatges que apareixen en l'Evangelí d'avui: Jaire (o Jaïr) i una dona que pateix hemorràgies. El primer era cap de la sinagoga. Atenció: un líder local, una persona valorada socialment, amb un rol important. Però està desesperat perquè: què hi ha de pitjor que viure el sofriment d'un fill en perill de mort? S'ha descobert fràgil, i busca ajuda allà on pot. Igual com la dona, que fa 12 anys (alerta: els mateixos anys que la nena que s'està morint, vull dir que són històries molt ben construïdes) doncs una dona que fa 12 anys que té pèrdues de sang. Una persona que també ha descobert la fragilitat.

Si tu no has descobert la fragilitat en la teva vida, no cal que em continuïs escoltant, perquè tot això no et dirà res. Però si davant de realitats com la mort, el Mal amb formes tan diferents, o la malaltia t'has sentit petit, impotent, fràgil, aleshores sí que va per tu.

La dona que sofria feia 12 anys sabia que no tenia currículum per anar fins a Jesús, i menys per tocar-lo (perquè en aquella societat, la situació que ella vivia la feia impura!). Però se salta aquest bloqueig, i va cap a Jesús. Què fem nosaltres quan ens descobrim fràgils? Doncs segurament: el que podem!

N'he sentit alguns que a vegades diuen: "jo crec amb mi mateix". Molt bé, és respectable. Però, què passa quan tu no te'n surts? Hi ha diferents opcions, i no es poden posar en una llista alegrement. Depèn de quina sigui la fragilitat. Ho dic perquè crec que massa vegades hem intentat resoldre coses de manera ràpida, i algunes no són tan senzilles. Per exemple, quan una persona està passant una depressió i se li diu "t'has d'esforçar, t'has de sobreposar" (amb tota la bona fe del món, eh?) l'únic que sovint s'aconsegueix és que la persona encara se senti més enfonsada, perquè senzillament està malalta i necessita un altre tipus d'ajuda. Per tant, no estic parlant de la solució a tots els problemes, que seria un plantejament molt superficial. Cada situació demana un enfocament determinat.

Ara bé, des de l'Evangeli se'ns fa una invitació a anar al més profund d'un mateix, on habita aquest Amor, aquesta Llum interior, aquesta força a la qual podem anomenar Déu, i que ens pot ajudar a afrontar la fragilitat d'una altra manera.

Hi ha moltes persones que feu meditació, Tai-Chi, ioga... està molt bé! Si us va bé, és fantàstic. La invitació de l'Evangeli no és contradictòria amb tot això, ni molt menys. L'Evangeli ens convida a descobrir aquest Jesús com a Mestre interior, se'ns proposa fer un camí espiritual de guarició del cor.

Fixem-nos en la dona de l'Evangeli. I preguntem-nos: qui toca a qui? La dona a Jesús o Jesús a la dona? Evidentment és la dona qui se li atansa per tocar-lo, però després descobreix la força que ha sortit d'Ell. I és que, quan fem un camí espiritual, de recerca en el nostre interior, al final un acaba rebent molt més del que dona. I no és màgia: és la confiança en aquest Amor que no s'esgota, al contrari, que creix i es multiplica.

Si ets dels qui pensen que no té currículum, o dels qui se sent fràgil: benvingut al club! L'Evangeli és per a persones que ens sabem fràgils. Però que hem descobert d'alguna manera que en Jesús hi ha una manera guardadora i eficaç d'afrontar aquesta fragilitat. Que Ell ens hi ajudi sempre.